776/07

Den 27. juni 2007 blev i sag nr. 70.714:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Trekroner Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der i Trekroner Forsikring A/S har ulykkesforsikring, hvor hendes søn er meddækket, klager over selskabets afvisning af at yde dækning for varigt mén.

Selskabet henviser til, at kravet er forældet.

Klageren oplyser, at hun den 13/6 1994 til sin daværende assurandør anmeldte, at hendes søn den 6/4 1994 var kommet til skade med venstre arm som følge af et fald. Skadeanmeldelsen blev herefter fremsendt til selskabets skadeafdeling, der først modtog denne 30/5 1995.

Som følge af klagerens anmeldelse anførte selskabet i skrivelse af 11/6 1995 til klageren:

> "Før vi tager stilling til sagen, beder vi Dem venligst oplyse om der er tegnet syge- eller ulykkesforsikring i andet selskab og i bekræftende fald, bedes De oplyse i hvilket selskab og under hvilket policenummer.
>
> Når vi har modtaget de ønskede oplysninger, påført ovennævnte skadenummer, vil De høre fra os igen."

Selskabet anførte herefter i skrivelse af 12/7 1995 til klageren:

> "Under henvisning til ovennævnte skade, overgået Deres søn J., erindrer vi om vores brev af 11.6.95 som vi imødeser et svar på snarest muligt.

Sagens lægelige akter har været forelagt selskabets læge til bedømmelse. Det fremgår heraf, at det endnu ikke kan vurderes, om uheldet vil efterlade blivende følger, der berettiger til invaliditetserstatning.

Først omkring årsdagen for uheldet vil det være muligt at foretage denne vurdering, og vi beder Dem derfor foranledige, at den behandlende læge udfylder vedlagte attest omkring årsdagen for det skete.

Når attesten er modtaget, skal vi komme tilbage til sagen over for Dem."

Selskabet anførte ved skrivelse af 11/6 1996 til klageren:

"Under henvisning til ovennævnte sag vedrørende ulykkestilfældet den 06.03.95 skal vi meddele, at slutattesten fremsendt den 12.07.1995 ikke ses modtaget.

Såfremt vi ikke hører fra Dem inden 14 dage fra dato, tillader vi os at tage dette som udtryk for, at der ikke er følger efter ulykken i et sådant omfang, at der kan fastsættes nogen invaliditet, og vi vil herefter afslutte sagen."

Ultimo 2000 henvendte klageren sig igen til selskabet med henblik på at få status på sagen. Som følge heraf anførte selskabet i skrivelse af 20/12 2000 til klageren:

"Vi har modtaget oplysning om, at du har glemt at indsende slutattest vedrørende skaden d. 6. april 1995.

I den anledning kan vi meddele, at sagen er sluttet hos os, og den kan ikke genoptages, idet vi mener, at kravet er forældet. Vi henviser i den forbindelse til Forsikringsaftalelovens § 29, som omhandler forældelse."

Klageren anførte ved skrivelse af 25/9 2006 til selskabet:

"Vi henvender os angående vores søns ulykke med venstre arm, og at der er aldrig blevet udbetalt nogen erstatning efter ulykken.

Vi er for nylig blevet orienteret via advokat, at han skal bestemt have udbetalt erstatning for MÉN, kosmetisk erstatning pga. sit store ar på venstre arm v/albuen og brugeligheden af denne.

Han har ikke fuld funktion og brugbarhed i/over armen, som en ikke skadet arm. Han kan f.eks. ikke vende og dreje sin venstre arm, uden at han bruger ryggen og skulderen med.

Han var igennem genoptræning efter ulykken, da gipsen var kommet af, som han havde gået med (fra håndled til skulder, bundet op) i to måneder.

> VI har forhørt os hos lægen og en advokat for at undersøge hvordan vi skal forholde os til ulykken i dag, hvor hans arm bestemt ikke er blevet bedre, og ej heller hans ar på albuen."

Selskabet fastholdt herefter i skrivelse af 15/11 2006 til klageren sin afgørelse fra 2000.

Klageren har i skrivelse af 27/11 2006 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal yde dækning som følge af varigt mén. Klageren har til støtte herfor anført:

> "De nægter at yde erstatning. De bliver ved med at påstå at slutattest ikke er indsendt. Har aldrig modtaget sådan en. De kan/vil ikke engang bevise over for mig, at de nogensinde har sendt den til mig, og jeg har aldrig modtaget noget fra dem, ..."

Selskabet har ved skrivelse af 18/12 2006 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

> "Ultimo 2000 ønskede vores kunde at få oplyst status på sagen, og hertil bemærkede vi, at kravet måtte anses for at være forældet efter FAL § 29, ...
>
> Ved brev af 25. september 2006 vendte forsikringstager tilbage, og henstillede til, at der udbetaltes erstatning, ... Vi afviste imidlertid at anerkende erstatningspligten, og vedlagde vores tidligere afvisningsskrivelse, ..., til orientering, ...
>
> Af forsikringsaftalelovens § 29 fremgår det, at forældelse indtræder 2 år efter udgangen af det år, hvor forsikrede eller øvrige berettigede har fået kundskab om kravet, og om det er forfaldet, og i alt fald 5 år efter, at kravet er forfaldet.
>
> Et krav grundet i forsikringsaftaleloven anses for forfaldet 14 dage efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger, der danner grundlag for kravet, er indtrådt, hvilket vil sige, når ulykken er sket, og dens følger har vist sig, jf. forsikringsaftalelovens § 24.
>
> Kendskab til forfaldstidspunktet fastlægges oftest til det tidspunkt, hvor den primære behandling af skadelidte afsluttes, eller når skadelidte er klar over, at ulykken har efterladt varige følger.
>
> At være bekendt med kravet, og at det er forfaldet betyder således, at man er klar over, at de gener man har, stammer fra ulykkestilfældet, og at der ikke længere lægeligt kan gøres mere for at udbedre generne. Senest på dette tidspunkt må skadelidte formodes at være klar over, at det anmeldte ulykkestilfælde har efterladt varige følger, og den 2-årige forældelsesfrist i henhold til forsikringsaftalelovens § 29 begynder således at løbe fra dette tidspunkt.
> Det er vores opfattelse, at sikredes krav var forældet allerede ved udløbet af 1996 i henhold til den 2-årige forældelsesfrist, og i hvert fald, at kravet er forældet efter den 2-årige eller den 5-årige forældelsesfrist ved vores kundes henvendelser til Trekroner i 2000 og 2006."

Klageren anførte herefter i skrivelse af 21/1 2007 til nævnet:

> "Jeg mangler stadig brevet fra Trekroner om den påståede slutattest, som jeg/vi aldrig har set eller modtaget. Bilag ... har vi aldrig før set eller modtaget, men tværtimod er/var det et år efter ulykken. Hvor er den igen påståede attest?
>
> Vores tillid til selskabet er ikke stor. Det er jo bedrageri at både lyve og manipulere/fifle med div. papirer, udelukkende for at unddrage at udbetale erstatning."

Som følge heraf anførte selskabet ved skrivelse af 22/1 2007 til nævnet:

> "Trekroner skal imidlertid fastholde, at de to omstridte skrivelser er sendt (i 1995) med en måneds mellemrum til sikredes adresse i overensstemmelse med den sædvanlige forretningsgang i vores skadeafdelinger."

Klageren anførte i skrivelse af 30/1 2007 til nævnet:

> "De kan fastholde alt det de vil. De kan ikke komme uden om hvornår, at skaden er anm. agenturet. 13-6-1994. For at komme til sagen. Jeg kræver/forlanger stadig den slutattest/brev tilsendt/fremskaffet, som de giver til grund til, at nægte vores søn erstatning. Vores læge har heller aldrig modtaget noget fra Trekroner. Så få fremskaffet den slutattest/brev som I påstår I har sendt til os. De må I da kunne bevise. Eller hvad?"

Selskabet anførte herefter ved skrivelse af 30/1 2007 til nævnet:

> "Det er korrekt, at vores kunde anmeldte skaden den 13. juni 1994 til sin daværende assurandør. Dette fremgår af skadeanmeldelsen, som anført af vores kunde. Ved en beklagelig fejltagelse blev skadeanmeldelsen imidlertid ikke oversendt til vores skadeafdeling før den 30. maj 1995.
>
> I relation til den af vores kunde efterlyste slutattest vedlægges kopi heraf, ...
>
> I forlængelse heraf bemærkes det, at alt udgående korrespondance i sagen med vores kunde er fremsendt til forsikringstagers (nuværende) adresse, og at det forekommer usandsynligt, at tre skrivelser skulle være bortkommet i posten."

Klageren samt selskabet fremsendte herefter yderligere skrivelser til nævnet til støtte for deres påstande.

Nævnet udtaler:

Nævnet må lægge til grund, at klageren har modtaget de omtalte skrivelser af hhv. 11/6 og 12/7 1995 samt 11/6 1996, men selv om dette ikke måtte være tilfældet, finder næv-

net, at klageren har haft kundskab om sit eventuelle krav og om, at det var forfaldet på et tidspunkt, der indebærer, at kravet allerede på henvendelsestidspunktet ultimo 2000 var forældet i medfør af den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson